

**ACCOUNTANCY
EUROPE.**

Intermediarii fiscali

Raportarea planificărilor fiscale transfrontaliere

Rezumat

Această publicație reprezintă o traducere a unui document publicat inițial de Accountancy Europe în iunie 2018, intitulat *Tax Intermediaries - Reporting cross-border tax planning*.

Traducerea a fost realizată în întregime sub răspunderea CECCAR. Accountancy Europe nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul documentului și acuratețea traducerii. În cazul unor neclarități, cititorul trebuie să consulte versiunea originală în limba engleză, care poate fi descărcată gratuit de pe [website-ul](#) Accountancy Europe.

Nu este permisă reproducerea, integrală sau parțială, a documentelor emise de Accountancy Europe în limba originală sau traduse, fără a obține acordul prealabil în scris de la Accountancy Europe info@accountancyeurope.eu

FACTS.

FISCALITATE

IUNIE 2018

ASPECTE PRINCIPALE

Transparența este esențială în dezvoltarea unor sisteme de impozitare echitabile și sustenabile, care asigură accesul persoanelor la bunurile publice. După Luxleaks și Panama și Paradise Papers, Comisia Europeană a susținut cu vigozitate orientarea legislației către sporirea transparenței fiscale. Cea mai recentă măsură în acest sens a fost modificarea *Directivei* privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal pentru a impune raportarea de către intermediarii fiscali a schemelor de planificare fiscală transfrontalieră care întrunesc anumite criterii sau *caracteristici*. Aceasta acoperă consilierii fiscali din întreaga Uniune Europeană, indiferent dacă fac parte sau nu dintr-o profesie sau dintr-un sector reglementat(ă).

Acest rezumat are ca scop venirea în sprijinul profesioniștilor contabili în aplicarea acestei noi Directive, care va intra în vigoare în data de 25 iunie 2018. Statele membre au termen până la 31 decembrie 2019 pentru a transpune aceste reguli ca standard minim; ele pot extinde prevederile astfel încât să reflecte specificul local. Acest lucru înseamnă că implementarea acestor reguli poate diferi considerabil la nivel european.

INTRODUCERE

În data de 13 martie 2018, statele membre ale Uniunii Europene au ajuns la un acord politic în ceea ce privește raportarea obligatorie de către intermediarii fiscali a schemelor de planificare fiscală transfrontalieră care întrunesc anumite criterii sau *caracteristici*.

Propunerea inițială a fost publicată de către Comisia Europeană în data de 21 iunie 2017. Rapiditatea cu care s-a ajuns la acord indică importanța politică a problemei pentru statele membre, după Luxleaks și Panama și Paradise Papers.

Propunerile au fost adoptate formal în data de 25 mai și publicate în Jurnalul Oficial în 5 iunie, intrând astfel în vigoare în data de 25 iunie 2018.

Propunerea legislativă este un amendament la *Directiva* privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (impozitare directă) (DAC)¹. Fiind o directivă, ea trebuie transpusă ca standard minim de către fiecare stat membru și prevederile sale pot fi extinse de către guvernele naționale astfel încât să reflecte specificul local.

Acest rezumat oferă un sumar al prevederilor Directivei. Datorită importanței lor, Anexele 1 și 2 conțin descrieri detaliate ale informațiilor care vor fi transferate între autoritățile fiscale și, respectiv, ale caracteristicilor.

PE SCURT

Directiva prevede ca toți **intermediarii fiscali** să raporteze autorităților fiscale naționale astfel de aranjamente de planificare fiscală **transfrontalieră** care includ **caracteristici** predefinite. Raportarea de către intermediari către autoritatea fiscală trebuie să aibă loc într-un anumit termen - în 30 de zile de la un eveniment declanșator definit. Ulterior autoritățile fiscale **vor împărtăși automat** datele celorlalte autorități fiscale europene. Neraportarea va conduce la **penalități**.

DATE-CHEIE:

- 25 iunie 2018: intrarea în vigoare a propunerii - prevederile tranzitorii își produc efectele (a se vedea mai jos)
- 31 decembrie 2019: Termenul de transpunere pentru statele membre
- 1 iulie 2020: data de aplicare a prevederilor
- 31 octombrie 2020: va avea loc primul schimb automat între statele membre

Notă importantă. Detaliile oricăror aranjamente de planificare fiscală care conțin una sau mai multe caracteristici, și în care primul pas al implementării aranjamentului are loc pe 25 iunie 2018 sau ulterior acestei date, și înainte de 30 iunie 2020, trebuie încă raportate. Ultimul termen pentru raportarea către autoritatea fiscală relevantă este 31 august 2020. Statele membre trebuie să transpună Directiva și să stabilească dispozițiile și sistemele naționale de raportare, dar este important ca practicienii în fiscalitate să fie informați cât mai curând posibil despre aceste obligații de raportare și să țină înregistrări adecvate. Dispozițiile naționale de raportare nu vor fi cunoscute până la transpunere, dar trebuie să includă informațiile pe care statele membre trebuie să și le transfere reciproc, rezumate în Anexa 1. Acesta este nivelul minim de informații care trebuie păstrate de profesioniștii din domeniul fiscal.

¹ Vezi: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/tax-cooperation-control/administrative-cooperation/enhanced-administrative-cooperation-field-direct-taxation_en

DETALII

CINE SUNT „INTERMEDIARII FISCALI”?

Toți furnizorii de consiliere fiscală din UE sunt acoperiți de Directivă², inclusiv contabili, avocați, sectorul bancar și persoane și organizații care nu sunt reglementate și nu sunt membre ale unui organism profesional.

Totuși, contribuabilul - mai degrabă decât intermediarul - trebuie să raporteze direct autorității fiscale când:

- aranjamentul fiscal este dezvoltat intern
- intermediarul fiscal este împiedicat să prezinte informații ca urmare a unor legi specifice ale secretului fiscal sau a unor prevederi mai generale privind secretul profesional, așa cum sunt definite de legislația națională.
- intermediarul care a furnizat consilierea nu are o prezență³ într-un stat membru UE

CE CONSTITUIE UN „ARANJAMENT FISCAL TRANSFRONTALIER” RAPORTABIL?

Directiva de cooperare administrativă în domeniul fiscal exclude explicit TVA din domeniul său de aplicare, dar altfel raportarea este necesară pentru orice aranjament fiscal transfrontalier care conține cel puțin o caracteristică.

Un aranjament **transfrontalier** trebuie să implice mai mult de un stat membru UE, sau un stat membru și o țară terță (i.e. o țară care nu este membră UE sau a Spațiului Economic European).

Mai mult, cel puțin una din următoarele condiții trebuie îndeplinită:

- nu toți participanții sunt rezidenți fiscali în aceeași jurisdicție
- unul sau mai mulți participanți sunt simultan rezidenți fiscali în mai mult de o jurisdicție
- unul sau mai mulți participanți desfășoară o activitate printr-un sediu permanent într-o altă jurisdicție și aranjamentul constituie parte a activității aceluși sediu permanent.

CE SUNT „CARACTERISTICILE”?

Pentru ca o schemă transfrontalieră să fie raportabilă, ea trebuie să conțină una sau mai multe dintre caracteristicile enunțate în Anexa IV a Directivei, reprodusă în Anexa 2 de mai jos.

Unele caracteristici se aplică doar dacă „beneficiul principal sau unul din beneficiile principale” urmărite a fi obținute din aranjament este un avantaj fiscal. Această decizie se ia „având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante”.

Testul „unul din beneficiile principale” a fost adăugat ulterior în negocieri și extinde considerabil aplicabilitatea testului beneficiului principal. Nu există o îndrumare despre cum ar trebui pus în practică acest lucru de către statele membre. Prin urmare, pot exista diferențe semnificative în interpretarea acestui concept la nivelul UE.

Este dificil să se determine sigur care dintre caracteristici pot avea importanță semnificativă pentru profesie, dar e probabil să fie anumite caracteristici din Categoriile B, C și E.

² „intermediar” înseamnă orice persoană care proiectează, vinde, organizează sau pune la dispoziție pentru implementare sau care gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier raportabil.

³ adică nu este rezident în scop fiscal, nu are un sediu permanent, nu este constituit sau guvernat de legile unui stat membru

În ceea ce privește caracteristicile din Categoria B, este interesant faptul că schemele de raportare proiectate să convertească venitul în capital sunt o caracteristică a numeroase scheme naționale de prezentare a informațiilor, deci aceasta ar putea fi o dispoziție importantă.

Caracteristicile din Categoria C au legătură cu aranjamente transfrontaliere specifice care fac deja obiectul Acțiunilor BEPS ale OCDE și al Directivei UE de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne.

Caracteristicile din Categoria E acoperă aranjamentele specifice stabilirii prețurilor de transfer. Aceasta este un domeniu specializat, dar lipsa unui test al beneficiilor principale poate determina ca aceasta să fie un domeniu important al raportării.

Caracteristicile din Categoriile A și D nu sunt estimate a fi importante. Caracteristicile din Categoria A au legătură cu aranjamentele standard (vezi mai jos pentru mai multe informații) iar caracteristicile din Categoria D au legătură cu schemele pentru evitarea prezentării de informații privind interesele generatoare de beneficii și pentru evitarea efectelor schimburilor automate de informații privind conturi financiare. Profesia nu este amplu implicată în promovarea acestui tip de scheme.

CE INFORMAȚII TREBUIE RAPORTATE?

Directiva nu specifică ce informații trebuie să raporteze intermediarii sau contribuabilii autorităților fiscale. Totuși, Directiva specifică informațiile pe care statele membre trebuie să le comunice între ele.

Prin urmare, acesta este minimul de informații pe care intermediarii fiscali sau contribuabilii îl vor avea de raportat administrațiilor fiscale naționale. În plus față de nivelul minim de informații prevăzute de UE, legiuitorii naționali pot impune dispoziții suplimentare de prezentare a informațiilor. Totuși, deși aceste prezentări suplimentare de informații vor trebui transmise către autoritățile fiscale naționale relevante, ele nu vor fi comunicate altor autorități.

O listă completă a informațiilor minime raportabile poate fi găsită la Anexa 1.

În plus, acolo unde intermediarul este obligat să respecte confidențialitatea, intermediarul trebuie să notifice alt intermediar privind dispozițiile de raportare - probabil s-ar aplica dacă celălalt intermediar nu a fost similar obligat să respecte confidențialitatea. Dacă nu există alt intermediar, intermediarul obligat să respecte confidențialitatea trebuie să notifice contribuabilul relevant despre obligația acestuia din urmă de a raporta aranjamentul.

În cazul în care ar putea exista obligații de raportare multiple, intermediarul este scutit de la depunerea informațiilor dacă fac dovada că aceleași informații au fost depuse în alt stat membru.

CARE SUNT TERMENELE LIMITĂ DE RAPORTARE?

Termenul limită standard de raportare este de 30 de zile de la oricare intervine prima:

- ziua de după data la care aranjamentul a fost **pus la dispoziție** pentru implementare
- ziua de după data la care aranjamentul este **gata** de implementare, sau
- ziua de după data la care a fost implementat **primul pas**

ARANJAMENTE PERSONALIZATE VS. ARANJAMENTE STANDARD

Directiva face, de asemenea, distincția între „aranjamentele standard” și „aranjamentele personalizate”.

Aranjamentele standard sunt aranjamente transfrontaliere „proiectate, comercializate, pregătite pentru implementare sau puse la dispoziție pentru implementare fără a fi necesară o personalizare substanțială”. Ele mai sunt, denumite și scheme „gata de utilizare” sau “predefinite”.

Aranjamentele personalizate sunt toate celelalte.

Dispozițiile de raportare inițială sunt aceleași pentru ambele tipuri de aranjamente. Totuși, pentru aranjamentele standard, intermediarul trebuie să prezinte autorităților fiscale actualizări trimestriale pentru anumite elemente.

RAPORTAREA DE CĂTRE CONTRIBUABIL

Contribuabilii care trebuie să raporteze au aceleași obligații și termene limită ca intermediarii.

CARE SUNT AUTORITĂȚILE DE RAPORTARE?

Directiva stabilește o „ierarhie” a autorităților fiscale ale statelor membre către care trebuie făcută prezentarea informațiilor, atât raportării de către intermediari, cât și în cazul raportării de către contribuabili. Această prevedere este pentru a acoperi situațiile în care intermediarul sau contribuabilul are răspunderea de a depune informații către autoritățile competente din mai mult de un stat membru.

Spre exemplu, atât pentru intermediari, cât și pentru contribuabili raportarea ar trebui făcută, a priori, către statul membru de rezidență fiscală. Următorul pe listă este statul membru în care intermediarul sau contribuabilul are un sediu permanent, și așa mai departe. Întreaga „ierarhie” poate fi găsită în Articolul 8ab Paragraful 3 al Directivei 2011/16/UE pentru intermediari și în Articolul 8ab Paragraful 7 pentru contribuabili.

SCHIMBUL AUTOMAT

Statele membre trebuie să transmită informațiile prevăzute în termen de o lună de la finalul fiecărui trimestru calendaristic către un registru central, pe care Comisia Europeană este obligată să-l elaboreze până la data de 31 decembrie 2019.

Acest registru va fi accesibil tuturor statelor membre și Comisiei Europene, deși anumite informații nu vor fi disponibile Comisiei Europene.

PENALITĂȚI

Statele membre sunt obligate să asigure introducerea unor penalități „eficiente, proporționale și disuasive” pentru intermediarii sau contribuabilii care nu se conformează obligațiilor de raportare care le revin. Astfel de regimuri de penalități vor fi specifice fiecărui stat membru.

PROBLEME DE TRANSPUNERE

Intermediarii fiscali din toate statele membre ale Uniunii Europene vor fi afectați de această Directivă. Chiar și statele membre care au deja prezentări în avans ale informațiilor privind schemele de planificare fiscală este probabil să trebuiască să-și modifice schemele naționale astfel încât să reflecte caracteristicile referitoare la aranjamentele transfrontaliere.

Directiva este doar un standard minim pe care statele membre trebuie să-l transpună. Prin urmare, implementarea de către statele membre a prevederilor poate varia considerabil în domenii ca regimul de sancționare sau al informațiilor care trebuie puse la dispoziția administrațiilor fiscale. Cel puțin trei probleme practice pot apărea:

- 1) Cu privire la cerințele de prezentare a informațiilor în particular, statele membre au o largă flexibilitate de a extinde cerințele Directivei. Cel puțin două state membre care nu au scheme de prezentare a informațiilor în avans iau în considerare introducerea unor scheme care să acopere aranjamentele fiscale interne.

- 2) Statele membre pot avea, de asemenea, interpretări diferite ale unor concepte cheie, fie în procesul de transpunere, fie în interpretarea subsecventă de către instanțele naționale. În particular, concepte ca „puse la dispoziție” și „pregătite pentru implementare” nu sunt bine definite în Directivă. Pot apărea probleme de traducere în unele jurisdicții în ceea ce privește „secretul profesional”.
- 3) Statele membre pot interpreta diferit testul beneficiului principal. Rezultatele impozitării sunt un factor important în multe decizii comerciale transfrontaliere. Rămâne astfel de văzut câtă greutate se va acorda când se va decide dacă impozitul este beneficiul principal sau unul dintre principalele beneficii al unei tranzacții comerciale.

CE URMEAZĂ?

Statele membre și Comisia Europeană trebuie să evalueze relevanța caracteristicilor din Anexa IV din doi în doi ani începând cu 1 iulie 2020. Comisia Europeană este apoi obligată să raporteze Consiliului rezultatele, însoțite de o propunere legislativă care poate să modifice, să adauge sau să elimine caracteristici.

Mail mult, Comisia Europeană a menționat că efectul de descurajare al Directivei poate fi sporit dacă obligația de a prezenta informații autorităților fiscale ar fi extinsă pentru auditorii angajați să semneze situațiile financiare ale contribuabililor. Acest lucru ar putea constitui o viitoare propunere legislativă.

Comisia Europeană susține că auditorii întâlnesc un volum mare de informații în timpul auditului statutar. În opinia Comisiei Europene, auditorii pot descoperi aranjamente care pot fi calificate drept planificare fiscală agresivă.

ANEXA 1 - INFORMAȚII CARE TREBUIE COMUNICATE

Informațiile pe care autoritatea fiscală trebuie să le comunice:

- informații pentru identificarea contribuabilului, incluzând
 - nume, data, locul nașterii (pentru persoane fizice)
 - rezidența în scop fiscal și numărul de înregistrare fiscală
 - după caz, persoane care sunt întreprinderi asociate contribuabilului relevant
- detalii despre caracteristicile care fac planificarea fiscală raportabilă
- o sinteză a aranjamentelor transfrontaliere raportabile, incluzând numele schemei (dacă există) și o descriere generală a aranjamentelor de afaceri sau a activităților relevante - excluzând informațiile sensibile
- data la care primul pas al implementării trebuie sau va fi făcut
- detalii despre prevederile naționale care determină raportarea
- valoarea aranjamentului transfrontalier raportabil
- statul membru al contribuabilului relevant și detalii despre orice alt stat membru posibil a fi afectat
- identificarea oricărei alte persoane posibil a fi afectată de aranjament și statul membru de care aparțin.

ANEXA 2 - ANEXA IV CARACTERISTICI

PARTEA I. TESTUL BENEFICIULUI PRINCIPAL

Caracteristicile generice din categoria A și caracteristicile specifice din categoria B și de la punctele (b)(i), (c) și (d) din paragraful 1 al categoriei C pot fi luate în considerare când îndeplinesc testul beneficiului principal.

Acest test poate fi îndeplinit dacă se poate stabili că principalul beneficiu sau unul din principalele beneficii la care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să rezulte dintr-un aranjament este obținerea unui avantaj fiscal.

În contextul caracteristicilor din paragraful 1 al categoriei C, prezența condițiilor menționate în punctele (b)(i), (c) ori (d) din paragraful 1 al categoriei C nu poate singură să constituie un motiv pentru a concluziona că un aranjament îndeplinește testul beneficiului principal.

PARTEA a II-a. CATEGORII DE CARACTERISTICI

A. CARACTERISTICI GENERICE CARE UN LEGĂTURĂ CU PROBA BENEFICIULUI PRINCIPAL

1. Un aranjament în care contribuabilul relevant sau un participant la aranjament se angajează să se conformeze unei condiții de confidențialitate care le-ar putea impune să nu prezinte informații despre modul în care aranjamentul ar putea garanta un avantaj fiscal vis-a-vis de alți intermediari sau de autoritățile fiscale.
2. Un aranjament în care intermediarul este îndreptățit să primească un onorariu (sau o dobândă, o remunerație pentru costurile de finanțare și alte cheltuieli) pentru aranjament și acel onorariu este determinat prin raportare la:
 - a. valoarea avantajului fiscal rezultat din aranjament; sau
 - b. măsura în care din aranjament rezultă sau nu un avantaj fiscal. Acest lucru va include o obligație pentru intermediar de a rambursa parțial sau total onorariile când avantajul fiscal vizat rezultat din aranjament nu a fost atins în parte sau în totalitate.

3. Un aranjament care are documentație și/sau structură standardizată substanțial și este disponibil pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi nevoie să fie personalizat în mod substanțial pentru implementare.

B. CARACTERISTICI SPECIFICE CARE UN LEGĂTURĂ CU TESTUL BENEFICIULUI PRINCIPAL

1. Un aranjament în care un participant folosește artificii care constau în dobândirea unei companii generatoare de pierderi, întreruperea activității principale a acesteia și utilizarea pierderilor pentru a-și reduce datoria cu impozitul, inclusiv prin transferarea acestor pierderi în altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.
2. Un aranjament care are ca efect transformarea venitului în capital, cadouri sau alte categorii de venituri care au un nivel mai scăzut de impozitare sau sunt scutite de impozit.
3. Un aranjament care include tranzacții circulare care rezultă într-un traseu circular al fondurilor, prin implicarea unor entități interpușe fără altă funcție comercială primară sau utilizarea unor tranzacții care se compensează sau se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. CARACTERISTICI SPECIFICE REFERITOARE LA TRANZACȚII TRANSFRONTALIERE

1. Un aranjament ce implică plăți transfrontaliere deductibile făcute între două sau mai multe întreprinderi asociate în care cel puțin una din următoarele condiții survine:
 - a. destinatarul nu este rezident cu scop fiscal în nicio jurisdicție fiscală;
 - b. deși destinatarul este rezident cu scop fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție fie:
 - i. nu impune niciun impozit corporativ sau impune un impozit corporativ de zero sau aproape zero; sau
 - ii. este inclus într-o listă de jurisdicții din țări care au fost evaluate de statele membre colectiv sau în cadrul general al OCDE ca fiind necooperante;
 - c. plata beneficiază de o scutire în totalitate de taxe în jurisdicția în care destinatarul este rezident în scopuri fiscale;
 - d. plata beneficiază de un sistem fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident în scopuri fiscale;
2. Deducerile pentru aceeași amortizare a unui activ sunt revendicate în mai mult de o jurisdicție.
3. Scutirea de dubla impozitare în ce privește același element de venit sau capital este revendicată în mai mult de o jurisdicție.
4. Există un aranjament care include transferuri de active și în care există o diferență semnificativă în suma datorată drept contravaloare pentru active în acele jurisdicții implicate.

D. CARACTERISTICI SPECIFICE PRIVIND SCHIMBUL AUTOMAT DE INFORMAȚII ȘI BENEFICIARII REALI

1. Un aranjament care ar putea avea ca efect subminarea obligației de raportare conforme cu legile care implementează legislația Uniunii sau cu alte acorduri echivalente asupra schimbului automat de informații privind conturi financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unei asemenea legislații sau unor asemenea acorduri. Astfel de aranjamente includ cel puțin următoarele:
 - a. utilizarea unui cont, unui produs sau unei investiții care nu este sau pretinde că nu este un cont financiar dar are caracteristici substanțial similare cu cele ale unui cont financiar;
 - b. transferul conturilor financiare sau activelor către, sau utilizarea unor jurisdicții care nu sunt obligate să respecte schimbul automat de informații privind conturile financiare cu statul de rezidență al contribuabilului relevant;
 - c. reclasificarea venitului și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind conturile financiare;

- d. transferul sau conversia unei instituții financiare sau unui cont financiar sau activelor într-o instituție financiară sau cont financiar sau active care nu fac obiectul raportării în baza schimbului automat de informații privind conturile financiare;
 - e. utilizarea unor persoane juridice, aranjamente sau structuri care elimină sau pretind că elimină raportarea unuia sau mai multor titulari de cont sau a uneia sau mai multor persoane care exercită controlul în cadrul schimbului automat de informații privind conturile financiare;
 - f. aranjamente care subminează, sau exploatează slăbiciuni din, procedurile de verificare prealabilă folosite de către instituțiile financiare pentru a se conforma obligațiilor de raportare a informațiilor privind conturi financiare care le revin, incluzând utilizarea unor jurisdicții cu slabă sau inadecvată aplicare a legislației privind prevenirea spălării banilor sau cu dispoziții slabe privind transparența persoanelor juridice sau a aranjamentelor juridice.
2. Un aranjament care implică un lanț de beneficiari reali sau legali netransparent, care implică utilizarea unor persoane, aranjamente legale sau structuri:
 - a. care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipament, active și spații adecvate; și
 - b. care sunt constituite, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite într-o altă jurisdicție în afara celei de rezidență a unuia sau mai multor beneficiari reali ai activelor deținute de asemenea persoane, aranjamente legale sau structuri; și
 - c. în care beneficiarii reali ai unor asemenea persoane, aranjamente legale sau structuri, după cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/849, sunt neidentificabili.

E. CARACTERISTICI SPECIFICE PRIVIND STABILIREA PREȚURILOR DE TRANSFER

1. Un aranjament care implică utilizarea unilaterală a regulilor privind sfera de securitate.
2. Un aranjament implicând imobilizări necorporale greu de evaluat. Termenul „imobilizări necorporale greu de evaluat” include imobilizări necorporale sau drepturi în imobilizări necorporale pentru care, la momentul transferului lor între întreprinderi asociate:
 - a. nu există elemente comparabile relevante; și
 - b. la momentul tranzacției, proiecțiile fluxurilor de trezorerie viitoare sau veniturilor preconizate a rezulta din transferul imobilizării necorporale, sau ipotezele folosite în evaluarea imobilizării necorporale sunt foarte nesigure, făcând dificil de prevăzut nivelul de succes al imobilizării necorporale la momentul transferului.
3. Un aranjament implicând un transfer transfrontalier de funcții și/sau riscuri și/sau active în interiorul unui grup, dacă câștigurile anuale proiectate înainte de dobândă și impozitare (EBIT), timp de trei ani după transfer, ale entității care a transferat sau ale entităților care au transferat, sunt mai mici de 50% din câștigurile anuale proiectate înainte de dobândă și impozitare (EBIT) ale acestor entități dacă transferul nu ar fi avut loc.

DECLINAREA RESPONSABILITĂȚII: Accountancy Europe depune toate eforturile pentru a se asigura, dar nu poate garanta, că informațiile din această publicație sunt corecte și nu ne putem asuma nicio răspundere în raport cu acestea. Încurajăm diseminarea acestei publicații, dacă suntem menționați ca sursă a materialului și există un hyperlink care face trimitere la conținutul nostru original.

Dacă doriți să reproduceți sau să traduceți această publicație, vă rugăm să ne trimiteți o cerere la info@accountancyeurope.eu

Avenue d'Auderghem 22-28, 1040 Brussels

+32(0)2 893 33 60

www.accountancyeurope.eu

@AccountancyEU

Accountancy Europe

DESPRE ACCOUNTANCY EUROPE

Accountancy Europe reunește 51 de organisme profesionale din 37 de țări europene care reprezintă **1 milion** de profesioniști contabili, auditori și consilieri. Toți aceștia fac ca cifrele să lucreze în beneficiul oamenilor. Accountancy Europe transpune experiența sa zilnică în contribuții la dezbaterile de politică publică din Europa și dincolo de granițele acesteia.

Accountancy Europe este inclusă în Registrul pentru Transparență al UE (nr. 4713568401-18).